

Kemény Simonné Perényi Kata halotti dicsérete.

*Néhai Méltóságos és Nagyságos Kemény Simon ő Nagysága özvegyének
Méltóságos és Nagyságos Prinyi Kata aszszonynak ő Nagyságának
Halotti dicséretére.**

1. A nap sugaritól veszik világokat
Az égi csilagok, s fényes oiczájokat,
És így mutogattyák fénlő sugárokat,
Kikkel vidámittyák a földön lakókat.
A te házad népe minden ékességét
Tölled Prini Kata vette s fényességét,
Isteni félelmét s buzgó szeretetét,
Tökéletességét s jóban elemeztét.
Tehát ki tagadgya? nap voltál házadban,
Nap voltál Keménynyel szép vécsi várában,
Fenmarad szép fényed rejték kamarában.
Kiben fényeskettél Istenes sok jókban.

2. Hét esztendő alatt Salomon építé
Az Isten templomát, kivel kedvét lelé,
Bővséges áldását reá folyini érzé;
Mennyei sok jókkal az Isten megtölté.
Gyulafejérvári templom ékessége,
És a kolosvári ezüst s arany kincse,
Fényes öltözeti, ruhái s edénye
Mondgyák Isten előtt: Prinyi Kata kincse.
Ha azért Salomon csak az egy templomért
Kedvet nyert Istennél, hogy nere (így!) a többért.
Kiket ékesítél s drága kincseidért
Áldást nyersz Istentől arany s ezüstödért.

3. Noha fényes kívül a gyönyház, mint láttzik,
De szép tiszta belől; szép gyöny (így!) benne lakik.

---

* Perényi Kata Kemény János fejedelem fiának Simonnak volt a felesége. Kemény Simon maga is fejedelem-jelölt s Apafynak erős vetélytársa volt 1662-ben, atyja tragikus halála után.

Hanem ha erővel tölle el nem vállik,
 Mint kedves házában vígan mulatozik.
 Az Isten lelke is az emberben lakik,
 Noha romló a test, tőle nem irtózik;
 Mert sokféle jókkal lélek gyümölcsözik,
 Kiben Isten lelke kedvére lakozik.
 Noha a te tested rothadandó vala,
 De a lelked benne tiszta, sebes vala.
 Kiben mint házában, Szent Léleknek vala
 Szállása, kit sok jó ékesített vala.

4. Két oszlopot Simon állita annyának,
 Életét végezvén, sírnál s az annyának,
 Kiben fenmaradna jó hírek azoknak
 S emlékezetekben élnének másoknak.
 Im mi is állitunk néked két oszlopot,
 Kiket jó erkölcsöd éltedben faragott:
 Jó emlékezeted fenmaradgyon, hogy ott
 Holtod után éllyen jó híred s neved ott.
5. Im e kősziklában két szemek fénylenek,
 Ki a Krisztus Jézus s benne tündöklenek.
 Sem éjjel, sem nappal soha meg nem szűnnek,
 Hanem, mint a gyémánt, világosson égnek.
 A te két szemed is e kőszálhoz vala
 Ragaszkodva, míg itt e földön élsz vala.
 Ha azért e kőszált Krisztust meg nem foszszá
 Senki világától; s szemeid sem foszszá.
6. Hét pecsétet könyvét senki meg nem nyitja,
 Hanem csak a bárány, a ki megalázza
 Magát, felnyitásnak ő módgyát találá
 Alázatossággal; s pecsétit felbontá.
 A mennyei házat senki meg nem nyitja,
 Hanem hogy ha magát szívből megalázza:
 Ezt a Prinyi Kata valósággal tudta,
 Magát megaláozván, azt is felnyitotta.
7. Sok gabonát gyűjtött a bőv esztendőben
 Farao, a népet s magát a szükségben
 A kívül táplálta, s a szörnyű éhségben:
 Se maga, se népe nem esék veszélyben.
 Gabonát gyűjtöttél az örök hazádban,
 Midőn szegényeket be vettél hazádban,

Bőv alamizsnákat nyújtottál markokban
És eledelt adtál koldus táskájában.

- 8 Hét tiszta patakon az Izrael népe
Nagy örömmel juta ígéret földére,
Istentől ő néki ígirt örökségre,
Kiben megnyugodott a szíve kedvére.
Te is e világnak háborgó tengerén
Sok szélvésznek között éltedben evezvén,
A tisztaság által menyben által menyén,
Már csak Istent nézed, véle edgyütt élvén.
9. A szelid s együgyü bárány békességnek
Jele Ábrahámnak vala, s egyességnek :
Ez által köttetett szíve mind kettőnek
Együve s baráti egymásnak levének.
A te szelidséged az emberek szívét
Magadhoz hajtotta, s az Istennek szemét
Te hozzád levonta, s azzal leted kedvét,
Azért már nem kétlem, szemléled a színét.
10. Urunk két kenyérrel s hallal a sereget
Megelégítette, mértékletességet
Azzal jelentvén, és a józan életet,
Hogy mennyegben nyerjen kiki édességet.
Mértékletesség volt élted e világon,
Kin hogy minden ember méltó csudálkozzon,
Az ég pedig rajta örvendgyen s vigadgyon
És megelégtsen s minden jókat adgyon.
11. Csendes tűrő bárányt Isten áldozatban
Kivánt ő népétől ő Testamentomban :
Békességes tűrő Isten országában
Részes leszen s fénylő örök boldogságban.
Kedves áldozat volt a te szenvedésed
Isten előtt, sok bú s bánat közt életed :
Kiért ez életben volt oly reménséged,
Hogy menyben elnyered örök békességed.
12. Hét csillagot tartott Krisztus a kezében,
Kik őtet dicsérték zengő énekekben,
Magasztalták őtet szívek örömében,
Végig megmaradván a Kristus kezében.
Buzgó dicsérettel az Istent dicsérjed,
Életed napjait földön ugy töltötted,

Az Isten kezei lejöttek már érted,
Hogy azokban ragyogj s ott légyen életed.

13. Hét oszlopon szokott bölcsesség építeni
Házát, hetet szokott bölcs asszony is tenni
Oszlopot, kin házát szokta erősíteni.
Te is hétre szoktad házaidat rakni.
Te első oszlopod az alázatosság,
Másik adakozás, harmadik tisztaság,
Negyedik kegyesség, ötödik józanság,
Hatodik türés, heted áhítatosság.
Noha e négy első házad már leomlott,
De ötödik menyben néked fenn maradt.
Kit hét erőss oszlop néked fel állított:
Azért abban immár lelked megnyugodott.
E házát sem halál mérge meg nem rontya,
Sem szélvész ereje soha meg nem bántya,
Mert fundamentoma van menybe állítva,
Hol semmi gonosznak az ajtó nincs nyitva.

— Vége. —

(Egykorú másolata a csiksomlyói r. k. főgymnasium tanári könyvtárában „Méheskert“ cz. könyvben.)

Közi: *Dr. Balló István.*